

نصیرزاده، مدیر عاملی از جنس ورزش

نمی دانیم در باشگاه گسترش تبریز چه مسایلی رقم خورد که به ناگهان همه چیز تغییر کرد. مدیر عامل رفت، سرمربی رفت، دستیاران سرمربی کنار کشیدند و خلاصه یک تغییرات پر تعداد صورت گرفت. نمی خواهیم وارد این بحث شویم. اما به جای رفتنی ها، گروهی وارد شدند که اجازه ندادند تا سروصدایی ایجاد شود. هوشنگ نصیرزاده که یک ورزشی است به عنوان مدیر عامل جدید، پشت میز مدیر عاملی قرار گرفت. نکته اینجاست. مدیر عامل یک باشگاه از جنس ورزش بر گزیده شد. مدیر عامل جدید یک مربی از خانواده بیچ را به جای سرمربی قبلی وارد کرد تا بلکه بعد از سال ها شاهد رشد و ارتقاء این تیم تبریزی در لیگ برتر باشیم. چون سال هاست که تیم گسترش در میانه جدول جا خوش کرده و این عنوان نتوانست رضایت مسئولان این باشگاه را که هم هزینه نکرده اند جلب سازد. از این رو تغییرات صورت گرفت تا بلکه این بار تیم گسترش تبریز در لیگ فوتبال برتر بماند پیشه و تفکرات هوشنگ نصیرزاده که از جنس ورزش می باشد و اتفاقاً بیچ و خم های ورزش و قوانین و مقررات و آئین نامه ها اشراف کامل دارد، تیم فوتبال گسترش تبریز را از کمرش جدول به سم خانه های بالای جدول هدایت کرد. تا این تیم تبریزی پیشرفت داشته باشد. حضور نصیرزاده را صرفاً از این جهت که یک ورزشی بر صندلی مدیریت یک باشگاه تکیه زده است را به فال نیک می گیریم و امید است سایر باشگاه های دارای مدیران ورزشی شوند که حداقل امتیاز این حرکت آن است که ورزشی ها به جای مدیران هزینه در خصوص مسایل ورزش تصمیم گیری کنند.

در دسر جدید چگونه حل خواهد شد؟

تیم فوتبال نفت تهران با کسب عنوان قهرمانی در جام حذفی صاحب یکی از سهمیه های فوتبال کشورمان در لیگ آینده قهرمانان آسیا شد.

● اکبر عزیزی

این قهرمانی در شرایطی حاصل شد که بازیکنان و مربیان تیم نفت از دست مسئولان باشگاه خون گریه می کردند. همین نکته باعث گردید تا شاهد پراکندگی در این تیم باشیم. سرمربی تیم با همکاریانش به تیم سایپا کوچ کردند. آن دست بازیکنان که قرار دادشان با تیم نفت به اتمام رسیده قصد انتقال به تیم جدیدتر دارند و مابقی بازیکنان که هنوز قرار دادشان با تیم نفت باقیست دل دماغی برای ادامه بازی از خود نشان نمی دهند، حالا این تیم با این وضعیت نماینده فوتبال ایران در لیگ قهرمانان آسیا است. چگونه و با چه وضعیتی قرار است هم در لیگ برتر فصل جدید و هم در لیگ قهرمانان آسیا شرکت کنند، به راستی فوتبال ما تا چه اندازه می تواند وجود اینگونه تیم ها را تحمل کند. حضور تیم نفت را در مسابقات آینده چگونه باید ارزیابی کرد. آنگاه که تیمی چون نفت که نام بزرگی را یدک می کشد با شرایط آرمانی و استانداردها فاصله دارد چه اصراری دیده می شود که فوتبال را معطل آن کرد. فدراسیونی ها باید دست به کار شوند تا تکلیف این تیم و تیم های امثالهم را به صورت شفاف روشن سازند. اگر قرار است اینگونه تیم ها در فوتبال باشند، باید ضمانت اجرایی و تضمینی دریافت شود. تا اساس فوتبال این مقدار با درد و رنج و بی نامگی و شکایت در پی شکایت درگیر نباشد.

گرانترین نه

علیرضا بیرانوند با خود عهد کرده است تا سال ۱۴۰۰ در پرسپولیس ماندگار شود. او این تصمیم را در شرایطی اتخاذ کرد که بدعهدی و ناملایماتی را به صورت شعار در گوش احساس می کرد. در همین اوضاع او یکی دو پیشنهاد از سوی تیم های آن سوی مرز دریافت کرد که می توانست زندگی اش را تا پایان عمر بیمه کند. بزرگترین پیشنهاد را از سوی فوتبال ترکیه و از سوی یکی از بزرگترین و پر طرفدارترین تیم های فوتبال باشگاه های ترکیه دریافت کرد.

نوع قرارداد پیشنهادی به علیرضا بیرانوند به گونه ای بود که معادل چهار تا پنج سال قرارداد داخلی را می توانست پاسخگو باشد. اما بیرانوند به عشق پرسپولیس جواب «نه» به پیشنهادها داد تا ماندگاری اش را به اثبات برساند. همین بازیکن که اکنون گرانترین نه را ارائه می دهد، تا دیروز به عنوان بازیکن بی غیرت فریاد زده می شد. او به خاطر پرسپولیس به یک قرارداد سنگین نه گفت. او به خاطر پرسپولیس به زندگی بیمه شده اش آن هم تا پایان زندگی اش رانه گفت. او «نه» را در شرایطی بر زبان آورد که می توانست روزهای خوش و زندگی آرام و بالذات رسالیان سال تجربه کند.

آیا این نوع گذشت و نه گفتن به غیرت باز نمی گردد. بیرانوند به عشق پرسپولیس با گفتن نه به تمامی مسائل نه گفت. آیا با غیرت تر از او سراغ دارید؟ او می توانست مانند خیلی ها که خود را پرسپولیسی دو آتشه می دانند، اما بر سر باقی ماندن بخشی از قراردادشان در دادگاه فوتبال بر علیه پرسپولیس پرونده تشکیل داده اند، به پیشنهادهای دریافت شده پاسخ مثبت ارائه دهد تا با جدایی اش پرسپولیس در چالش قرار بگیرد. اما به عشق پرسپولیس نه بر زبان آورد تا با غیرتی بودنش عملاً به اثبات برسد، آیا با غیرت تر از بیرانوند سراغ دارید؟